

فصل ۱

فونت

۱.۱ اندازه فونت‌ها

این قسمت نوشتار از <http://www.parsilatex.com/forum/SMF/index.php?topic=1349.0> برگرفته شده است.

در کل سه اندازه استاندارد برای فن نوشتارهای رسمی وجود دارد :

- اندازه $10pt$ که اندازه کوچک نامیده شده (که فونت اندازه پیشفرض تک می‌باشد.)
- اندازه $11pt$ که اندازه متوسط نامیده می‌شود.
- اندازه $12pt$ که اندازه بزرگ محسوب می‌شود.

اگر تاکنون با word کار کرده اید، حتماً فونت‌ها را با معیاری به نام اندازه می‌شناسید. این معیار اندازه با معیار اندازه بر حسب pt متفاوت است. البته این تفاوت برای همه فونت‌ها یکسان نیست، لذا کار کمی پیچیده می‌شود. اما اگر در ادامه نیز همراهی کنید، فکر کنم به خوبی می‌توانید موضوع را متوجه شوید.

اول باید دقت کنید که برای مثال فونتی مثل فونت B Nazanin (و اکثر فونت‌های فارسی) از فونت‌هایی است که نسبت 12 : 10 داره (البته همه این طور نیستند فونت Zar XB نسبتش 10 : 10 و فونت Adobe Arabic نسبتش 14 : 10).

نسبت 12 : 10 یعنی اینکه اندازه 12 این فونت معادل اندازه $10pt$ استاندارد PostScript می‌باشد، که در واقع کوچکترین سایز استاندارد نوشتارهای بلند رسمی است.

همان طور که گفته شد ما معمولاً تا حالا (قبل از آمدن به دنیای لاتک) با فونت‌هایی سروکار داشتیم که نسبت 12 : 10 دارند. اکنون فرض کنید از شما خواسته شده است که متن خود را با فونت با اندازه ۱۴ بنویسید، ولی مشکل شما این است که نمی‌دانید که اندازه ۱۴ را چگونه بر حسب pt بیان کنید. در ادامه سعی می‌کنیم این مشکل را حل کنیم.

در فونت‌های 12 : 10 که ما معمولاً از آن استفاده می‌کنیم (یک نسبت تناسب ساده!):

- اندازه ۱۲ همان $10pt$ است

- اندازه ۱۳ همان $11pt$ است (در واقع 13.2 معادل $11pt$ است)

- اندازه ۱۴ همان $12pt$ است (در واقع 14.4 معادل $12pt$ است)

اگر می‌خواهید اندازه پایه‌ی نوشته‌های عادی 14 شود (یعنی متن عادی به اندازه 14 شود و اندازه نوشته‌ها به نسبت آن تغییر کنند) از آنجا که اندازه 14 همان $12pt$ است باید دو کار زیر را انجام دهیم:

عمل اول: اگر دارید فایل استایل می‌نویسید، در دستور `loadClass` عدد $12pt$ را بگذارید.

```
\LoadClass[12 pt] {.....}
```

و هم می‌توانید این مورد را در قسمت اختیاری `documentclass` بنویسید. مانند:

```
\documentclass[12 pt] {.....}
```

با این کار شما اندازه فونت پایه را $12pt$ گذاشتید.

عمل دوم: به هنگام بارگزاری کردن فونت‌ها (به بخش بعدی مراجعه کنید)، مثلاً اگر فونت شما از نوع 12 : 10 باید از پارامتر

`Scale = 1.2` در دستور انتخاب فونت استفاده کنید. معنای این حرف یعنی این که اندازه فونت من بر حسب pt برابر با

۱.2 اندازه فونت پایه است. همان طور که در قسمت قبل دیدید ما مثلاً اندازه فونت پایه را $12pt$ قرار دادیم، پس اندازه

$$\text{فونت ما می‌شود, } 1.2 \times 14.4 = 12$$

اکنون فرض کنید شما می‌خواهید فونتی را که اندازه اش در word برابر با 14 بوده را اینجا مقداردهی کنید. فرض کنید این

фонت، фонت B Nazanin باشد. اولاً این فونت از دسته فونت‌های 12 : 10 است، و با یک نسبت و تناسب ساده، اندازه فونت

۱۴ آن برابر با 11.66 . پس اندازه فونتی که باید به لاتک بدھیم برابر با $11.66pt$ است. اکنون اگر فونت پایه شما مثلاً $10pt$

باشد، آن گاه ضریب نسبت برابر با 1.166 خواهد بود. اگر $12pt$ باشد، باز با یک نسبت تناسب ساده ضریب نسبت شما برابر

با 0.97 خواهد بود.

برای فهم بیشتر این مطلب، روند معکوس روند یاد شده را طی می‌کنیم. در مثال زیر سعی کنید اندازه فونت word ری

حساب کنید:

```
\documentclass[11pt]{report}
\settextfont[Scale=1.3]{B Nazanin}
\begin{document}
.....
\end{document}
```

اولاً ضریب تناسب برابر با 1.3 است، و اندازه فونت پایه $11pt$ لذا اندازه فونت با بر حسب pt برابر با $1.3 \times 11 = 14.3pt$ است، لذا با یک نسبت تناسب ساده اندازه فونت برابر با: خواهد بود. در ضمن این فونت از دسته فونت های $12 : 10$ است، لذا با یک نسبت تناسب ساده اندازه فونت برابر با:

$$\text{Font Size} = \frac{12 \times 14.3}{10} = 17.16 \quad (1.1)$$

۲.۱ فونت های با پشتیبانی فارسی و انگلیسی

۳.۱ تعریف فونت های پایه

در `xepersian` شما می توانید سه دسته فونت کلی تعریف کنید. این سه دسته عبارت اند از:

- فونت مخصوص عبارات فارسی که با دستور `\settextfont` تعیین می شود، به عنوان مثال:

```
\settextfont[Scale=1.3]{B Nazanin}
```

- فونت برای عبارات انگلیسی. اولاً دقت کنید که برای این که `xepersian` بتواند بفهمد که کلمه شما انگلیسی است، شما باید کلمه و یا عبارت خود را درون دستور `lr` قرار دهید، مثلا:

```
Words} \lr{English}
```

و توسط دستور `\setlatintextfont` نیز یک فونت انگلیسی تعریف کنید. مانند آن چه که در ادامه آمده است.

```
\setlatintextfont[Scale=1]{Times New Roman}
```

- در ضمن شما می توانید یک فونت هم برای اعداد و ارقام در فرمول های ریاضی تعریف کنید. به صورت زیر:

```
\setdigitfont[Scale=1.1]{XB Zar}
```

در ضمن دقت کنید که به صورت پیش فرض اعداد و ارقام به صورت فارسی در فرمول ها در لاتک نوشته می شود،

اگر بخواهد اعداد و ارقام به صورت انگلیسی در فرمول ها ظاهر شوند، کافی است دستور زیر را بنویسید:

```
\DefaultMathsDigits
```

۴.۱ فونت فارسی و انگلیسی

در نرم افزار word وقتی شما از یک فونت به عنوان نمونه Nazanin استفاده می کنید، word در هنگام مواجه با کلمات انگلیسی، این کلمات را به یک فونت پیش فرض تبدیل می کند. چرا که اغلب فونت هایی که ما با آن ها کار می کنیم، تنها می توانند زبان فارسی و یا انگلیسی را پشتیبانی کنند. مثلا Nazanin فقط برای پشتیبانی از زبان فارسی است و نه برای انگلیسی. اما در LATEX این گونه نیست. برای حل این مشکل دو راه حل دارید:

۱. از فونت های سری XB مثل Niloofar .و... استفاده کنید. برای این موضوع به قسمت قلمها و حروف سایت پارسی لانک مراجعه کنید در ضمن در مرکز دانلود سایت این فونت ها قرار داده شده است. فونت های سری XM ، XW ، XM هم می توانند زبان فارسی را پشتیبانی کنند و هم زبان انگلیسی را. در این صورت دیگر نیازی نیست که کلمات انگلیسی خود را درون دستور \text{lr} قرار دهید.

۲. در کل اگر از فونت هایی مثل سری XB که هم فارسی و هم انگلیسی را پشتیبانی می کنند استفاده نکنید، می بایست عبارات انگلیسی در متن فارسی را در داخل یک \text{lr} قرار دهید تا فهمیه شود که این عبارت باید با فونت انگلیسی نوشته شود.

در کل به نظر من راه حل دوم بهتر است.

۱.۴.۱ فونت های دیگر

توسط دستورات \defpersianfont و \deflatinfont به ترتیب می توان یکسری فونت فارسی و انگلیسی دیگر تعریف کرد که در جاهای دیگر متن بتوان از آن استفاده کرد. مثلا در ادامه ما دو فونت تعریف کرده ایم:

```
\defpersianfont\myFafont[Scale=.8]{XM Traffic}
\deflatinfont\myEnfont[Scale=.9]{Adobe Arabic}
```

هرگاه خواستیم یک عبارت از متن ما به صورت فونت های یادشده نوشته شود کافی است به صورت زیر عمل کنیم:

```
\myFafont{.....}
```

که به جای نقطه چین کافی است عبارتی را که می خواهیم به صورت آن فونت درآید را قرار دهیم.